

ສາລະບານ

ມະຕິຕົກລົງ.....	4
ລັດຖະດຳລັດ	5
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ບໍ່ແຮ່	6
ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ	6
ມາດຕາ 1. ຫ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່.....	6
ມາດຕາ 2. ແຮ່ທາດ	6
ມາດຕາ 3. ກຳມະສິດ ຕໍ່ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ.....	6
ມາດຕາ 4. ການສົ່ງເສີມ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ	6
ມາດຕາ 5. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ	7
ມາດຕາ 6. ການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນທ້ອງຖິ່ນ	7
ມາດຕາ 7. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ.....	7
ໝວດທີ II ການສຳຫລວດທໍລະນີສາດ ຂັ້ນພື້ນຖານ	7
ແລະ ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ	7
ມາດຕາ 8. ການສຳຫລວດທໍລະນີສາດ ຂັ້ນພື້ນຖານ	7
ມາດຕາ 9. ໝວດແຮ່ທາດ	7
ມາດຕາ 10. ແຮ່ທາດທີ່ສະຫງວນ ຫລື ຫວງຫ້າມ	8
ມາດຕາ 11. ການຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ	8
ມາດຕາ 12. ການປົກປັກຮັກສາແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ.....	8
ໝວດທີ III ການຈັດແບ່ງເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ	9
ມາດຕາ 13. ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ	9
ມາດຕາ 14. ເຂດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່.....	9
ມາດຕາ 15. ເຂດທີ່ສະຫງວນ	9
ມາດຕາ 16. ເຂດທີ່ຫວງຫ້າມ	9
ມາດຕາ 17. ເຂດທີ່ມີທາດເບື້ອ	9
ໝວດທີIV ການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່	10
ມາດຕາ 18. ການຊຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ.....	10
ມາດຕາ 19. ບໍ່ແຮ່.....	10
ມາດຕາ 20. ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ດ້ວຍການໃຊ້ພາຫະນະກົນຈັກ	10
ມາດຕາ 21. ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດບໍ່ແຮ່	10
ມາດຕາ 22. ຂັ້ນຕອນ ການດຳເນີນ ທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່	10
ມາດຕາ 23. ວິທີການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່	11
ມາດຕາ 24. ການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດ	11
ມາດຕາ 25. ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ.....	11

ມາດຕາ 26. ການປະເມີນປະລິມານສະສົມ ແຮ່ທາດ	11
ມາດຕາ 27. ການທົດລອງ ວິໄຈຕົວຢ່າງ	12
ມາດຕາ 28. ການສົ່ງ ແລະ ການຂໍ້ເພີ່ມເນື້ອທີ່	12
ມາດຕາ 29. ການຕີລາຄາ ຄວາມອາດສາມາດໃນການຊຸດຄົ້ນແຮ່ ທາດ	12
ມາດຕາ 30. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ	12
ມາດຕາ 31. ບົດປະເມີນ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ	12
ມາດຕາ 32. ເງື່ອນໄຂຂອງ ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ	13
ມາດຕາ 33. ການດຳເນີນການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ	13
ມາດຕາ 34. ການມອບວິສາຫະກິດ ບໍ່ແຮ່	13
ມາດຕາ 35. ການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືທັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລື ບໍ່ເປັນອາຊີບ	13
ມາດຕາ 36. ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ	14
ມາດຕາ 37. ການຊື້ ຂາຍແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດ	14
ຫມວດທີ V ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່	14
ມາດຕາ 38. ສິດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່	14
ມາດຕາ 39. ຂອບເຂດສິດ ຂອງ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່	15
ມາດຕາ 40. ສິດໃນເຂດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່	15
ມາດຕາ 41. ບຸລິມະສິດ ເຂດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່	15
ມາດຕາ 42. ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່	15
ມາດຕາ 43: ການພົວພັນກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ	16
ມາດຕາ 44. ການສິ້ນສຸດ ຂອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່	16
ມາດຕາ 45. ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ	17
ມາດຕາ 46. ການສົ່ງຄືນເນື້ອທີ່ ແລະ ການປົວແປງສະຖານທີ່ຊຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ	17
ມາດຕາ 47. ທຶນທົດແທນຄ່າເສັງຫາຍ	17
ຫມວດທີ VI ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່	17
ມາດຕາ 48. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່	17
ມາດຕາ 49. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ທັດຖະກຳ	18
ມາດຕາ 50. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ທັດຖະກຳ	18
ມາດຕາ 51. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ທັດຖະກຳເມືອງ	19
ມາດຕາ 52. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ	19
ມາດຕາ 53. ການກວດກາ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່	20
ມາດຕາ 54. ວິທີກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່	20
ຫມວດທີ VII ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	21
ມາດຕາ 55. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ	21
ມາດຕາ 56. ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ	21
ມາດຕາ 57. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	21

ມາດຕາ 58. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ	21
ມາດຕາ 59. ມາດຕະການປັບໃໝ	21
ມາດຕາ 60. ມາດຕະການທາງອາຍາ	22
ມາດຕາ 61. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ	22
ຫມວດທີ VIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ	23
ມາດຕາ 62. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	23
ມາດຕາ 63. ຜົນສັກສິດ	23

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 04-97/ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່

- ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນແລະ ມາດຕາ 2 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີສະບັບເລກທີ 050/ຫສນຍ ລົງວັນທີ 27 ມີນາ 1997.

ພາຍຫລັງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່ ກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 10 ສະໄໝສາມັນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍ ຂອງ ວັນທີ 12 ເມສາ 1997

ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່ດ້ວຍຄະແນນສຽງຢ່າງເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 12 ເມສາ 1997
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໜາມ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ.

ເລກທີ 36 ສປປ.

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່.

-
- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ V ມາດຕາ 53, ຂໍ້ 1;
 - ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 10 ສະໄໝສາມັນ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ III ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່ ສະບັບເລກທີ 04-97/ສພຊ ລົງວັນທີ 12 ເມສາ 1997;
 - ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 17/ຄປຈ ລົງວັນທີ 7 ພຶດສະພາ 1997.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່.
- ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດ ສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 31 ພຶດສະພາ 1997

ປະທານປະເທດ

ຫນູ່ຮັກ ພູມສະຫວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ.

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 04/97/ສພຊ

ວັນທີ 12/4/1997

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ບໍ່ແຮ່

ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍບໍ່ແຮ່ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດ ລະບອບການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສຳຫລວດ, ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ແຮ່ທາດເປັນສິນຄ້າພາຍໃນ ແລະ ຂາອອກໂດຍການນຳໃຊ້ທ່າແຮງ ຂອງຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃສ່ຂະບວນວິວັດແຫ່ງການຫັນປ່ຽນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 2. ແຮ່ທາດ

ແຮ່ທາດ ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ມີຈຸດສະເພາະຊຶ່ງສ້າງຄືນໃໝ່ບໍ່ໄດ້, ແມ່ນລັກສະນະ ທາງດ້ານເຄມີ ແລະ ຟີຊິກ ຢູ່ໃນສະພາບແຂງ, ສະພາບແຫລວ ຫລື ເປັນອາຍ: ຄຳ, ເງິນ, ທອງ, ເຫລັກ, ແກ້ວປະເສີດ, ດິນຊາຍ, ດິນກໍ່ສ້າງ, ຫີນກໍ່ສ້າງ, ຖ່ານຫີນ, ອາຍແກສ ແລະ ນ້ຳມັນ ທຳມະຊາດ ລວມທັງນ້ຳແຮ່ທາດ, ນ້ຳອຸ່ນ ແລະ ນ້ຳຮ້ອນທຳມະຊາດ.

ມາດຕາ 3. ກຳມະສິດ ຕໍ່ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ ຫລື ພື້ນນ້ຳ ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນກຳມະສິດ ຂອງ ວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງ ລັດຢ່າງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບ.

ມາດຕາ 4. ການສົ່ງເສີມ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ລັດມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃຫ້ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນ ແຮ່ທາດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 5. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະຕິບັດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການຈຳກັດການສູນເສັງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 6. ການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນທ້ອງຖິ່ນ

ລັດປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນນຳໃຊ້ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນ ບໍ່ແຮ່ ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ການຂຸດຄົ້ນ, ການສຳຫລວດ ທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານ ແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໄປເຖິງການຂຸດຄົ້ນ, ແລະ ການປຸງ ແຕ່ງ ແຮ່ທາດຢູ່ ສປປລາວ ເວັ້ນເສັງແຕ່ແຮ່ທາດປະເພດອາຍແກສ ແລະ ນ້ຳມັນທຳມະຊາດ ຊຶ່ງມີຂໍ້ກຳນົດສະເພາະຕ່າງຫາກ.

ຫມວດທີ II ການສຳຫລວດທໍລະນີສາດ ຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 8. ການສຳຫລວດທໍລະນີສາດ ຂັ້ນພື້ນຖານ

ການສຳຫລວດທໍລະນີສາດ ຂັ້ນພື້ນຖານ ແມ່ນການຊອກຮູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຈຸດທີ່ເປັນປະກົດການແຮ່ທາດ ແລະ ໂຄງສ້າງທໍລະນີສາດ ເພື່ອສ້າງເປັນແຜນທີ່ ທໍລະນີສາດພື້ນຖານ.

ລັດຖະບານມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ເປັນຜູ້ດຳເນີນ ການສຳຫລວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 9. ຫມວດແຮ່ທາດ

ເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາຂະແໜງອຸດສາຫະກຳບໍ່ແຮ່ນັ້ນ ລັດຖະບານໄດ້ຈັດວາງແຮ່ທາດອອກເປັນສີ່ຫມວດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຫມວດແຮ່ທາດໂລຫະ;
2. ຫມວດແຮ່ທາດອະໂລຫະ;
3. ຫມວດແຮ່ທາດພະລັງເຊື້ອໄຟ;
4. ຫມວດແຮ່ທາດແຫລວ.

ຫມວດແຮ່ທາດໂລຫະປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ຄຳ, ເງິນ, ທອງ, ສັງກະສີ, ເຫລັກ, ຊືນ, ກົ່ວ ແລະ ອື່ນໆ.

ຫມວດແຮ່ທາດອະໂລຫະປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ເພັດ, ແກ້ວພິລາ, ແກ້ວມໍຣະກິດ, ຫີນປູນ, ຫີນແຮ່, ດິນຊາຍ, ຫີນກາວ, ດິນກໍ່ສ້າງ, ຫີນກໍ່ສ້າງ ແລະ ອື່ນໆ.

ຫມວດແຮ່ທາດພະລັງເຊື້ອໄຟປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ຖ່ານຫີນ, ອາຍແກສ ແລະ ນໍ້າມັນທຳມະຊາດ.

ຫມວດແຮ່ທາດແຫລວ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:

- ນໍ້າແຮ່ທາດ, ນໍ້າອຸ່ນ ແລະ ນໍ້າຮ້ອນທຳມະຊາດ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດຕ່າງໆ ໃນແຕ່ລະຫມວດ.

ມາດຕາ 10. ແຮ່ທາດທີ່ສະຫງວນ ຫລື ຫວງຫ້າມ

ເພື່ອປົກປັກຮັກສາການນຳໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍາວນານນັ້ນ ລັດຖະບານຈະເປັນຜູ້ກຳນົດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະເພື່ອອອກບັນຊີລາຍຊື່ແຮ່ທາດໃດໜຶ່ງໃຫ້ເປັນແຮ່ທາດທີ່ສະຫງວນຫລື ຫວງຫ້າມການສົ່ງອອກ, ນຳເຂົ້າ ຫລື ຈຳກັດການສົ່ງອອກແຮ່ທາດໃນຮູບວັດຖຸດິບ.

ມາດຕາ 11. ການຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ການຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບ ຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ຕ້ອງປະຕິບັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການສະເພາະກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຕົວຢ່າງຊັບພະຍາ ກອນແຮ່ທາດ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ຫລື ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ແລະ ຫາຍາກ.

ຫ້າມບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ຊຸກເຊື້ອງ, ທຳລາຍເຮັດໃຫ້ຄຸນຄ່າຫລຸດລົງ ຫລື ຄ້າຂາຍຕົວຢ່າງດັ່ງກ່າວຢ່າງຜິດກົດໝາຍ, ມີແຕ່ລັດເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງມີສິດ ຊື້ຕົວຢ່າງທີ່ມີຄວາມໝາຍ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ຫລື ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ແລະ ຫາຍາກ.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີລາຍຊື່ ແລະ ລັກສະນະ ຂອງຕົວຢ່າງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດທີ່ກ່າວມາຂ້າງ ເທິງນີ້.

ມາດຕາ 12. ການປົກປັກຮັກສາແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ລັດຖະບານມອບສິດໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ເປັນຜູ້ປົກປັກຮັກສາແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດ້ວຍການວາງລະບຽບການສະເພາະ.

ຫມວດທີ III ການຈັດແບ່ງເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ມາດຕາ 13. ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ

ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແມ່ນເຂດທີ່ຜ່ານການສຳຫລວດທໍລະນີສາດຂັ້ນພື້ນຖານຊຶ່ງ ເຫັນວ່າ ມີຈຸດທີ່ເປັນປາກົດການແຮ່ທາດທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດເພື່ອສືບຕໍ່ສຶກສາຂໍ້ມູນ ຂັ້ນລະອຽດ.

ເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ແບ່ງອອກເປັນ ສີ່ເຂດຄື:

1. ເຂດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່;
2. ເຂດທີ່ສະຫງວນ;
3. ເຂດທີ່ຫວງຫ້າມ;
4. ເຂດທີ່ມີທາດເບື້ອ.

ມາດຕາ 14. ເຂດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່

ເຂດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ແມ່ນເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ໄດ້.

ມາດຕາ 15. ເຂດທີ່ສະຫງວນ

ເຂດທີ່ສະຫງວນ ແມ່ນເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ທີ່ສະຫງວນໄວ້ເພື່ອດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ ສະເພາະໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 16. ເຂດທີ່ຫວງຫ້າມ

ເຂດທີ່ຫວງຫ້າມແມ່ນເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດທີ່ຫ້າມດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່:
ເຂດທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ເຂດປ່າປ້ອງກັນ, ເຂດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນດ້ານ ປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 17. ເຂດທີ່ມີທາດເບື້ອ

ເຂດທີ່ມີທາດເບື້ອ ແມ່ນເຂດຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດທີ່ມີທາດເບື້ອ ຫລື ແຮ່ທາດເບື້ອອື່ນໆ ໃນຂອບເຂດນັ້ນ ຊຶ່ງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ຈະເປັນຜູ້ແຈ້ງໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງ ຖິ່ນນັ້ນຊາບ ເພື່ອມີມາດຕະການ ປົກປັກຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຫມວດທີIV ການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 18. ການຊຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ

ການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ປະກອບດ້ວຍການຊອກຄົ້ນ, ການສຳຫລວດ, ການຊຸດຄົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການຊື້ຂາຍແຮ່ທາດ.

ການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ປະ ກອບດ້ວຍ ສອງຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ດ້ວຍການໃຊ້ພາຫະນະກົນຈັກ;
2. ຮູບການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລື ບໍ່ເປັນອາຊີບ.

ມາດຕາ 19. ບໍ່ແຮ່

ບໍ່ແຮ່ແມ່ນແຫລ່ງສະສົມແຮ່ທາດ ຕາມທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງມີຢູ່ໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ ຫລື ພື້ນນ້ຳ.

ມາດຕາ 20. ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ດ້ວຍການໃຊ້ພາຫະນະກົນຈັກ

ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ດ້ວຍການໃຊ້ພາຫະນະກົນຈັກ ແບ່ງອອກເປັນສາມຂະໜາດດັ່ງນີ້:

1. ຮູບການທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຂະໜາດໃຫຍ່;
2. ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຂະໜາດກາງ;
3. ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຂະໜາດນ້ອຍ.

ຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແຕ່ລະຂະໜາດນັ້ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດໂດຍອີງໃສ່ທຶນ, ປະເພດແຮ່ທາດ, ເນື້ອທີ່ ແລະ ບໍລິມາດສະສົມຂອງແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 21. ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດບໍ່ແຮ່. ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນດຳເນີນໂດຍ:

1. ລັດເປັນຜູ້ລົງທຶນແຕ່ຜູ້ດຽວ;
2. ລັດລົງທຶນກັບພາກສ່ວນອື່ນ ຢູ່ພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ;
3. ຜູ້ລົງທຶນລວມໝູ່ ຫລື ເອກະຊົນ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ມາດຕາ 22. ຂັ້ນຕອນ ການດຳເນີນ ທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່

ຂັ້ນຕອນ ການດຳເນີນ ທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ປະກອບດ້ວຍການຊອກຄົ້ນ, ການສຳຫລວດ, ການຊຸດຄົ້ນ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການຊື້ຂາຍ ແຮ່ທາດ.

ການຊອກຄົ້ນ, ການສຳຫລວດ ແລະ ການຊຸດຄົ້ນ ຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້ສະເພາະແຕ່ຢູ່ໃນເຂດທີ່ ບໍ່ມີຜູ້ອື່ນ ພວມດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ດັ່ງກ່າວຢູ່.

ມາດຕາ 23. ວິທີການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດທຳ ການຊອກຄົ້ນເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ແຮ່ທາດ. ເມື່ອເຫັນວ່າມີຂໍ້ມູນພຽງພໍ ກໍໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດສຳ ຫລວດ.

ພາຍຫລັງ ໄດ້ສິ້ນສຸດການສຳຫລວດແລ້ວຖ້າຫາກມີຈຸດປະສົງ ຢາກດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ເຮັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຄິດໄລ່ປະສິດທິຜົນເສດຖະກິດ, ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕໍ່ນິເວດວິທະຍາ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສັງຄົມ ເພື່ອສະເໜີຂໍສຳປະທານນຳລັດຖະ ບານ.

ພ້ອມກັນກັບການຕົກລົງອະນຸມັດສຳປະທານຊອກຄົ້ນນັ້ນ ລັດຖະບານຈະຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມທຶນ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຕາມລະ ບຽບກົດໝາຍຂອງ ສ ປປ ລາວ.

ມາດຕາ 24. ການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດ

ການຊອກຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນການດຳເນີນວຽກງານກວດເບິ່ງພື້ນທີ່ພາກສະໜາມເພື່ອຊອກຮູ້ ກ່ຽວກັບສະພາບທໍລະນີສາດ ຂອງຂົງເຂດ, ຈຸດທີ່ເປັນປະກົດການແຮ່ທາດ ຢູ່ພື້ນດິນເພື່ອຕີລາຄາຄຸນ ນະພາບ ຂອງ ແຮ່ທາດ ທີ່ຢູ່ຢັ້ງຢາຍໃນທຳມະຊາດ.

ການດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ ແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຈາກລັດຖະບານ.

ກຳນົດເວລາການຊອກຄົ້ນ ແຮ່ທາດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນສອງປີ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ສອງເທື່ອ, ແຕ່ລະ ເທື່ອ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງປີ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 25. ການສຳຫລວດແຮ່ທາດ

ການສຳຫລວດ ແຮ່ທາດ ແມ່ນການສຶກສາທາງດ້ານທໍລະນີສາດ ແລະ ທໍລະນີພິຊິກໃນຂອບ ເຂດເນື້ອທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນລະອຽດຕື່ມ ກ່ຽວກັບທໍລະນີສາດ ແລະ ໂຄງສ້າງ ທໍລະ ນີສາດ ດ້ວຍການທົດລອງການຢັ້ງສືບ, ການຊຸດຊຸມ, ການເຈາະສຳຫລວດ ວິໄຈລັກສະນະ ຂອງ ແຮ່ ທາດ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ເຄມີ ແລະ ປະເມີນຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ການດຳເນີນ ການສຳຫລວດ ແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ.

ກຳນົດເວລາການສຳຫລວດແຮ່ທາດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມປີ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ສອງເທື່ອ, ແຕ່ລະ ເທື່ອ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສອງປີ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງ ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 26. ການປະເມີນປະລິມານສະສົມ ແຮ່ທາດ

ການປະເມີນປະລິມານສະສົມແຮ່ທາດ ແມ່ນການຕີລາຄາວ່າ ແຫລ່ງສະສົມແຮ່ທາດແຕ່ລະ ປະເພດ ທີ່ໄດ້ສຳຫລວດແລ້ວນັ້ນ ມີຂອບເຂດ ແລະ ມີບໍລິມາດເທົ່າໃດ.

ມາດຕາ 27. ການທົດລອງ ວິໄຈຕົວຢ່າງ

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດສົ່ງຕົວຢ່າງແຮ່ທາດ ແລະ ອື່ນໆກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ເພື່ອໄປທົດລອງວິໄຈຈະແມ່ນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກໍໄດ້ຕາມລະບຽບການທີ່ລັດຖະບານ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 28. ການສົ່ງ ແລະ ການຂໍເພີ່ມເນື້ອທີ່

ເມື່ອໄດ້ທຳການຊອກຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແລ້ວ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕ້ອງສົ່ງເນື້ອທີ່ຊອກຄົ້ນ ຫລື ສຳຫລວດທີ່ຕົນບໍ່ຕ້ອງການສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫລື ທັງໝົດຄືນ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈາກ ການຊອກຄົ້ນ ຫລື ການສຳຫລວດນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຄົ້ນພົບວ່າ ມີສາຍແຮ່ທາດຍາວອອກນອກເຂດທີ່ອະນຸຍາດ, ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ມີສິດ ສະເໜີຂໍເພີ່ມເຕີມເນື້ອທີ່ດັ່ງກ່າວ ບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້.

ມາດຕາ 29. ການຕີລາຄາ ຄວາມອາດສາມາດໃນການຊຸດຄົ້ນແຮ່ ທາດ

ການຕີລາຄາ ຄວາມອາດສາມາດ ໃນການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນການຕີລາຄາວ່າ ແຫລ່ງແຮ່ ທາດ ທີ່ຈະຊຸດຄົ້ນນັ້ນມີປະສິດທິຜົນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫລື ບໍ່ ແລະ ມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດ ລ້ອມ ໜ້ອຍ ຫລາຍປານໃດ.

ມາດຕາ 30. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸຍາດ ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະ ກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

- 1. ແຜນການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ຂອງ ການດຳເນີນການຊຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ : ລະບົບເຕັກນິກການ ຊຸດຄົ້ນ, ບໍລິມາດການຊຸດຄົ້ນ;
- 2. ປະສິດທິຜົນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ການດຳເນີນການຊຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ.

ກຳນົດເວລາສ້າງບົດວິພາກ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ໜຶ່ງປີ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ອີກບໍ່ ເກີນ ໜຶ່ງ ປີ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງ ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 31. ບົດປະເມີນ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ພ້ອມກັນກັບບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງເຮັດບົດປະເມີນ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

- 1. ການຄາດຄະເນ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍໃຫ້ສະເໜີວິທີການ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ນິເວດວິທະຍາ ແລະ ສັງຄົມ;

2. ປະເມີນຜົນເສັຽຫາຍ ແລະ ການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫລືອປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ: ຊອກບ່ອນຢູ່ອາໄສ ແລະ ທີ່ທຳມາຫາກິນ ອັນເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 32. ເງື່ອນໄຂຂອງ ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ

ຜູ້ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານເຕັກນິກ;
2. ມີປະຫວັດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ທີ່ດີ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖື;
3. ການສຳປະທານຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ມີປະສິດທິຜົນ, ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ- ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເມື່ອຜູ້ຂໍສຳປະທານ ຫາກມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນແລ້ວ ລັດຖະບານກໍຈະພິຈາລະນາການໃຫ້ອະນຸຍາດ ສຳປະທານການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 33. ການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ

ການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນການບຸກເບີກ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການຍົກຍ້າຍ, ການລ້າງກັນ, ການບົດຫຍ້າ, ການຄັດຈ້ອນ ແລະ ການເກັບມ້ຽນແຮ່ທາດ.

ກຳນົດເວລາໃຫ້ສຳປະທານການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບປີ ນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບສຳປະທານເປັນຕົ້ນໄປ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ສອງເທື່ອ, ແຕ່ລະເທື່ອ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບ ປີ ຊຶ່ງແມ່ນລັດຖະບານ ຈະເປັນຜູ້ຕົກລົງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ແລະ ຂະໜາດ ຂອງ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 34. ການມອບວິສາຫະກິດ ບໍ່ແຮ່

ພາຍຫລັງສິ້ນສຸດກຳນົດເວລາການສຳປະທານ ການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງມອບວິສາຫະກິດ ບໍ່ແຮ່ທັງໝົດ ລວມທັງພາຫະນະວັດຖຸອຸປະກອນ ທີ່ເປັນຊັບສົມບັດ ຂອງ ທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ແກ່ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໂດຍບໍ່ມີການໃຊ້ແທນຄືນ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ ລັດຖະບານຫາກບໍ່ເຫັນດີຮັບເອົາ.

ມາດຕາ 35. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລື ບໍ່ເປັນອາຊີບ

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງມືແບບປະຖົມປະຖານ ແລະ ຖືເອົາກິດຈະການນີ້ເປັນອາຊີບ.

ຜູ້ຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບຕ້ອງແມ່ນ ພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ຕ້ອງດຳເນີນກິດຈະການດ້ວຍທຶນຮອນ ຂອງ ຕົນເອງ.

ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ແຕ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ - ຫັດຖະກຳ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳຊາບ.

ໃນກໍລະນີທີ່ ການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບຫາກມີການນຳ ໃຊ້ກິນຈັກ ຫລື ມີການວ່າຈ້າງແຮງງານ ຈະຖືວ່າເປັນຮູບການທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ດ້ວຍການໃຊ້ພາຫະນະ ກິນຈັກ.

ການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳບໍ່ເປັນອາຊີບ ແມ່ນການຊຸດຄົ້ນເປັນ ບາງຄັ້ງບາງຄາວ.

ການຊຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳບໍ່ເປັນອາຊີບຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກ ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ ແຕ່ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງຕ້ອງ ລາຍງານໃຫ້ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດຊາບ.

ມາດຕາ 36. ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ

ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ແມ່ນ ການຍົກຄຸນນະພາບແຮ່ທາດ ດ້ວຍວິທີການແບບອຸດສາຫະກຳ ຫລື ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດເພີ່ມເຕີມ: ການກັ່ນຕອງ, ການຫຼໍ່ຫລອມ, ການປຸງຮູບ, ການເຈັ່ງລະໂນ ແລະ ການປຸງແຕ່ງເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເສດຖະກິດ.

ການປຸງແຕ່ງເພື່ອຍົກຄຸນນະພາບແຮ່ທາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສະເພາະ ຈາກອົງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 37. ການຊື້ ຂາຍແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ມີສິດຂາຍແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດທີ່ຕົນຊຸດຄົ້ນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດຊື້ ຂາຍແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດ. ສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດແຕ່ ຊື້ ຂາຍແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດຕ້ອງມີທະ ບຽນທຸລະກິດຊື້ ຂາຍແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດສະເພາະ.

ແຮ່ ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໝາຍເຖິງແຮ່ທາດທີ່ໄດ້ຜ່ານການລ້າງກິ່ນ, ການບົດ, ການຫຍ້າ, ການຄັດຈ້ອນ ແລະ ທີ່ໄດ້ຮັບການປຸງແຕ່ງແລ້ວ.

ຫມວດທີ V ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 38. ສິດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຕາມຂັ້ນຕອນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນເຂດທີ່ຕົນໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ມີບູລິມະສິດ ໃນການສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕາມການປະເມີນຜົນຂອງອົງການຄຸ້ມ ຄອງ ແລະ ກວດກາທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແລະ ການເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ;
4. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຕາມສັນຍາ;

5. ໄດ້ຮັບການແນະນຳຈາກລັດຖະບານ ທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່;

6. ສະເໜີຂໍ້ອະນຸຍາດ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່;

7. ກໍ່ສ້າງສິ່ງບຸກສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕາມ ລະບຽບຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືທັດຖະກຳເປັນອາຊີບມີສິດໃຫ້ບຸກຄົນ ໃນຄອບຄົວ ສືບທອດກິດຈະການຂອງຕົນ ແຕ່ຫາກບໍ່ມີສິດໂອນກິດຈະການດັ່ງກ່າວໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 39. ຂອບເຂດສິດ ຂອງ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ມີສິດໂອນ ຫລື ໃຫ້ສືບທອດສິດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ຕາມການ ເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ. ຍົກເວັ້ນແຕ່ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ໃນຂັ້ນຕອນການຊອກຄົ້ນ.

ມາດຕາ 40. ສິດໃນເຂດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ມີສິດເຂົ້າທີ່ດິນ ດ້ວຍການເຮັດສັນຍາກັບ ລັດຖະບານ ມີສິດເຮັດສັນຍາໃນການໃຊ້ໄຟຟ້າ, ການນຳໃຊ້ນ້ຳເຂົ້າໃນ ການປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດຕ້ອງມີການບຳບັດ ແລະ ການສົ່ງນ້ຳເສດເຫລືອອອກຕ້ອງຮັບປະກັນສຸຂະພາບ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ສຳລັບແຮ່ທາດບາງຊະນິດທີ່ເປັນທາດເບື້ອນັ້ນ ລັດຈະກຳນິດ ເປັນເຂດທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ສະເພາະ.

ສຳລັບການນຳໃຊ້ໄມ້ທີ່ຢູ່ໃນເຂດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ທົດແທນ ມູນຄ່າຂອງໄມ້ນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີເນື້ອທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຫາກກວມເອົາເນື້ອທີ່ດິນ, ສິ່ງບຸກສ້າງ, ຜົນລະບູກ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ ຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕ້ອງທົດແທນຄ່າຍົກຍ້າຍ ແລະ ຄ່າ ເສັ້ງຫາຍຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 41. ບຸລິມະສິດ ເຂດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່

ໃນກໍລະນີທີ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຫາກຄົ້ນພົບແຮ່ທາດອື່ນໃນເຂດ ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ນອກຈາກແຮ່ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວມີບຸລິມະສິດ ໃນການຂໍອະນຸ ຍາດ ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດທີ່ຕົນຄົ້ນພົບໃໝ່ນັ້ນເພີ່ມເຕີມຈາກລັດຖະບານອີກ ເວັ້ນເສັ້ງ ແຕ່ແຮ່ທາດດັ່ງກ່າວ ຫາກເປັນແຮ່ທາດທີ່ສະຫງວນ ຫລື ຫ້າມຊຸດຄົ້ນ.

ມາດຕາ 42. ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ມີພັນທະດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຕາມຂັ້ນຕອນໃດໜຶ່ງ ຫລື ທັງໝົດທຸກຂັ້ນຕອນ ແລະ ຕາມກຳນົດ ເວລາ ທີ່ໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້;

2. ວາງເງິນຄ້າປະກັນຕາມລະບຽບການ ຢູ່ ທະນາຄານຂອງລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຕາມການອະນຸມັດ, ຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ຕາມແຜນການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ;
4. ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ປົວແປງສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ພາຍຫລັງ ສິ້ນສຸດການຂຸດຄົ້ນກໍ່ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງປະເທດ ຊາດ ຫລື ຕໍ່ສາທາລະນະ ແລະ ຈ່າຍຄ່າເສັ້ງຫາຍໃນກໍລະນີທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຂອງສາທາລະນະ;
5. ບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານຜົນຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນພ້ອມທັງ ການໃຊ້ຈ່າຍໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຢ່າງລະອຽດ ແລະ ຕາມກຳນົດເວລາ;
6. ຮັບປະກັນ ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກໍ່ສ້າງດ້ານວິຊາສະເພາະໃຫ້ແກ່ຄົນງານລາວ ລວມທັງຮັບ ປະກັນດ້ານສະຫວັດດີການ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງ ຄົນງານ;
7. ຖືບັນຊີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ການບັນຊີວິສາຫະກິດ;
8. ປະຕິບັດ ພັນທະພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມກຳນົດເວລາ;
9. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງຮັບໃຊ້ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ນັ້ນ ຜູ້ອື່ນກໍ່ສາມາດ ນຳໃຊ້ໄດ້;
10. ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
ຜູ້ຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືທັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລື ບໍ່ເປັນອາຊີບມີພັນທະ ເສັ້ງພາສີອາກອນ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ມີພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປະຕິ ບັດ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 43: ການພົວພັນກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນນັ້ນ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງໄດ້ພົວພັນ ກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນທີ່ຕົນເຄື່ອນໄຫວ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກກ່ຽວກັບການ ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 44. ການສິ້ນສຸດ ຂອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໝົດກຳນົດເວລາດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ໃນທຸກຂັ້ນຕອນ ຫລື ໃນຂັ້ນຕອນໃດໜຶ່ງ;
2. ຢຸດເຊົາດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ກ່ອນກຳນົດເວລາດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ;
3. ຖືກຖອນສິດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຍ້ອນມີການລະເມີດສັນຍາ ຫລື ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສ ປ ປ ລ າ ວ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

ມາດຕາ 45. ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ນັ້ນຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງນຳໃຊ້ ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນຊຶ່ງຮັບຮູ້ໂດຍກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ແນໃສ່ຮັບປະກັນ ປະສິດທິຜົນ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 46. ການສົ່ງຄືນເນື້ອທີ່ ແລະ ການປົວແປງສະຖານທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານ ທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງສົ່ງເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຕົນດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຄືນໃຫ້ລັດຖະບານລວມທັງທີ່ດິນທີ່ໄດ້ເຊົ່ານັ້ນ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນຕໍ່ໄປອີກ;
2. ຖືກຖອນອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຍ້ອນບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ ຫລື ມີການລະເມີດຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
3. ໝົດກຳນົດເວລາອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ການສົ່ງເນື້ອທີ່ດິນດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຄືນ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງລ່ວງໜ້າໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊາບ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ວາງໄວ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນແປງສະພາບໜ້າດິນ, ກ່ອນຈະສົ່ງເນື້ອທີ່ດິນຄືນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ປົວແປງ ແລະ ຟື້ນຟູຄືນ: ຖົມ, ປັບໜ້າດິນຄືນ, ອະນາໄມທາດເຄມີ, ປູກຕົ້ນໄມ້ ທົດແທນຄືນ.

ມາດຕາ 47. ທິນທົດແທນຄ່າເສັງຫາຍ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງມີທິນເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການໃຊ້ຈ່າຍອັນຈຳເປັນດັ່ງນີ້:

1. ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນອອກຈາກສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່, ຊອກບ່ອນຢູ່ອາໄສ ແລະ ທີ່ທຳມາຫາກິນ;
2. ໃຊ້ແທນຄ່າເສັງຫາຍ ກ່ຽວກັບທີ່ດິນ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ຜົນລະປູກ;
3. ເສັງຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ;
4. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ປົວແປງ ແລະ ຟື້ນຟູສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ທິນດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນທິນຂອງ ໂຄງການທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່.

ຫມວດທີ VI ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ມາດຕາ 48. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ;
2. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ;

3. ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ;
4. ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 49. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານໃນການຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ໂຄງການລະອຽດ ແລະ ລະບຽບການເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່;
2. ຄົ້ນຄ້ວາວິທະຍາສາດ ເຕັກນິກດ້ານທໍລະນີສາດ-ບໍ່ແຮ່, ສ້າງຕາໜ່າງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂ່າວສານດ້ານທໍລະນີສາດ-ບໍ່ແຮ່;
3. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ມີຄຳເຫັນດ້ານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການຂໍດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່;
5. ອອກໃບອະນຸຍາດຊອກຄົ້ນ, ສຳຫລວດ, ຊຸດຄົ້ນ ຫລື ປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ລົງທຶນຈາກລັດຖະບານແລ້ວ;
6. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບວິຊາການດ້ານທໍລະນີສາດ-ບໍ່ແຮ່ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນລາວ;
7. ຕົກລົງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລົງອອກ ຫລື ນຳເຂົ້າແຮ່ທາດໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການ ຂອງ ກະຊວງອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ກວດກາກ່ຽວກັບວຽກງານທໍລະນີສາດ-ບໍ່ແຮ່;
9. ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ທໍລະນີສາດ-ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 50. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແຂວງ, ກຳ ແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໂດຍກົງໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດໃນການຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ມີຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ໃນຂອບເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ;
4. ໃຫ້ອະນຸຍາດ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນຜູ້ຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ;
5. ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ;

6. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ທີ່ທາງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ມອບໝາຍໃຫ້.

ມາດຕາ 51. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳ ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່;
2. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ໃຫ້ອະນຸຍາດ ແລະ ກວດກາ ຜູ້ຊຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳບໍ່ເປັນອາຊີບ ຂອງ ປະຊາຊົນ ພາຍໃນເມືອງຂອງຕົນ;
4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ທີ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ມອບໝາຍໃຫ້.

ມາດຕາ 52. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ

ໃນການຕິດຕາມກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລື ບໍ່ເປັນອາຊີບ ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;
2. ສະເໜີ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງ ສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ລາຍງານ ຈຸດທີ່ເປັນປາກົດການ ແຮ່ທາດໃຫ້ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ເມືອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ;
4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;
5. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ໃນການປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;
6. ກວດກາການປະຕິບັດ ພັນທະຂອງຜູ້ຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລື ບໍ່ເປັນອາຊີບ.

ມາດຕາ 53. ການກວດກາ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່

ການກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແມ່ນການຕິດຕາມເບິ່ງການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ນັບຕັ້ງແຕ່ຂັ້ນຕອນຊອກຄື້ນ, ສຳຫລວດ, ຊຸດຄື້ນ, ປຸງແຕ່ງ, ຊື້ຂາຍລວມທັງພາຍຫລັງການຢຸດເຊົາ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມສັນຍາ, ຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ຂອງ ການກວດກາມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນ ຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່;
2. ການປະຕິບັດກຳນົດເວລາ;
3. ການປະຕິບັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
4. ການປະຕິບັດແຜນການທີ່ໄດ້ວາງອອກ;
5. ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພດ້ານວິຊາສະເພາະ;
6. ການປະຕິບັດມາດຕະການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. ເອກະສານທີ່ຈຳເປັນແກ່ການຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່;
8. ຊັບສິມບັດ ຂອງ ໂຄງການທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່;
9. ການປະຕິບັດພັນທະ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່.

ການກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 54. ວິທີກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່

ການກວດກາ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຫລາຍວິທີ ດັ່ງນີ້:

ກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ, ກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຫລື ກະທັນຫັນແລ້ວແຕ່ກໍ ລະນີ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳ ນົດເວລາອັນແນ່ນອນຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງເທື່ອຕໍ່ປີ.

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າແມ່ນການກວດກາເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໂດຍ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາອາດຈະດຳເນີນທັງການກວດກາເອກະສານ ແລະ ການລົງກວດກາສະຖານທີ່ ປະຕິບັດງານ.

ໝວດທີ VII ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 55. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ຖ້າຫາກມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນ ຄູ່ສັນຍາຈະຕ້ອງຊອກຊ່ອງທາງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນເລັ່ງກ່ອນ. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ຄູ່ສັນຍາອາດຈະສະເໜີຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫລື ຕໍ່ສານປະຊາຊົນຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອດຳເນີນການແກ້ໄຂ.

ສຳລັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານກັບຜູ້ອອກແຮງງານແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍແຮງງານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ ຫລື ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດກັບ ຜູ້ລົງທຶນຝ່າຍລາວນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 21 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂອງ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 56. ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນ ແຮ່ທາດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສ ປປ ລາວ ກໍຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ: ນະໂຍບາຍສິນເຊື້ອ, ການຕໍ່ອາຍຸ ການດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 57. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການດ້ວຍການສຶກສາອົບຮົມ, ການປັບໃໝ ຫລື ດ້ວຍການລົງໂທດທາງອາຍາຕາມແຕ່ກໍລະນີໜັກ ຫລື ເບົາ. ນອກຈາກນີ້ກໍອາດຈະຖືກປະຕິບັດໂທດເພີ່ມອີກ.

ມາດຕາ 58. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງຫາກລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ໃນສະຖານເບົາບາງ ຫລື ເປັນເທື່ອທຳອິດ: ບໍ່ລາຍ ງານ ຫລື ລາຍງານບໍ່ຖືກຕາມກຳນົດເວລາ, ປະຕິບັດວຽກງານບໍ່ຖືກຕາມເຕັກນິກ, ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດການຊຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດ ດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືຫັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລື ບໍ່ເປັນອາຊີບ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 59. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງຫາກໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ບໍ່ແຮ່ ດ້ວຍການກະທຳໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດ ຫລື ໃບອະນຸຍາດໝົດອາຍຸ;

2. ຊື້ຂາຍແຮ່ ແລະ ແຮ່ທາດໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
 3. ເອົາໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້, ເຊົ່າ ຫລື ໂອນໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
 4. ລາຍງານບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
 5. ລະເມີດຫລັກການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ;
 6. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການໃນການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປ່ອຍນ້ຳເປີຂເປື້ອນ, ນ້ຳທີ່ມີ ແຮ່ທາດເປື້ອນໄປກໍ່ຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ;
 7. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການປົກປ້ອງຄວາມປອດໄພທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ແຮງງານ;
 8. ສ້າງຄວາມເສັຽຫາຍແກ່ແຫລ່ງແຮ່ຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ;
 9. ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊຸມຄອງ ແລະ ກວດກາ.
- ຈະຖືກປັບໃໝແຕ່ ຫ້າແສນກີບ ຫາ ສາມລ້ານ ກີບ ຖ້າເປັນການລະເມີດເທື່ອທີ່ໜຶ່ງ;
ແຕ່ສາມລ້ານໜຶ່ງແສນ ກີບ ຫາ ຫ້າລ້ານ ກີບ ຖ້າເປັນການລະເມີດເທື່ອທີ່ສອງ;
ແຕ່ຫ້າລ້ານໜຶ່ງແສນ ກີບ ຫາ ສິບລ້ານ ກີບ ຖ້າເປັນການລະເມີດເທື່ອທີ່ສາມ.
- ການລະເມີດທີ່ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ 58 ເທິງນີ້ແຕ່ສາມເທື່ອຂຶ້ນໄປຈະຖືກປັບໃໝແຕ່ ຫ້າສິບພັນ ກີບ ຫາ ສອງແສນ ກີບ.
- ສຳລັບການຂຸດຄົ້ນ ແຮ່ທາດດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືທັດຖະກຳເປັນອາຊີບ ຫລື ບໍ່ເປັນອາຊີບຈະຖືກປັບໃໝແຕ່ສິບພັນ ກີບ ຫາ ຊາວພັນ ກີບ.

ມາດຕາ 60. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ໃນກໍລະນີທີ່ການລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ບໍ່ແຮ່ທາກເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ: ການປອມແປງໃບ ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່, ການບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພດ້ານວິຊາການ ຊຶ່ງພາໃຫ້ ຄົນເສັຽຊີວິດ ຫລື ເສັຽສຸຂະພາບຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ ອາຍາ.

ພະນັກງານ, ລັດຖະກອນຜູ້ໃດຫາກໄດ້ກະທຳຜິດທາງອາຍາ: ຮັບສິນບົນ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ, ປອມແປງເອກະສານ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ ອາຍາ.

ມາດຕາ 61. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 59 ແລະ ມາດຕາ 60 ເທິງນີ້ແລ້ວຜູ້ລະເມີດອາດຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການໂທດເພີ່ມອີກ: ການໂຈະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່, ການຖອນໃບອະນຸຍາດ, ການຮີບພາຫະນະອຸປະກອນ ຂອງ ຜູ້ກະທຳຜິດ.

ຫມວດທີ VIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 62. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 63. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງເກົ້າສິບວັນນັບແຕ່ມີ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ກ່ອນມີກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັ້ນກໍ່ມີສິດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ແຮ່ ຕໍ່ໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີສັນຍາໄດ້ເຊັນກັນກ່ອນແລ້ວນັ້ນຫາກບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ກໍ່ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ອົງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດ ຮ້ອຍຊາວວັນ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂນັບແຕ່ມີກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 12/4/1997

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໜານ ວິຍະເກດ